

[Rager.]

I Norge var Procenten i 1932 30,8, i 1933 33,4; altsaa en Opgang i Arbejdsløsheden, der omtrent svarer til Nedgangen i Danmark. I Sverige er der en Opgang fra 22,4 til 23,3. I Tjekkosllovakiet Opgang fra 13,5 til 16,9; i England Nedgang fra 22,1 til 19,9, altsaa ikke saa stor, end ikke procentvis udregnet, som Nedgangen i Danmark. I Holland er der en Opgang fra 30,2 til 31,4. Polen møder med en Nedgang, men den er kun fra 11,9 til 11,8; i Schweiz er der Opgang fra 9,1 til 10,8; i Kanada en Opgang fra 22,0 til 22,3, i U. S. A. en Opgang fra 23,8 til 24,3.

Det ses altsaa, at ud over Danmark er der eet Land, hvor Arbejdsløsheden procentvis er blevet mindre, det er England. I Polen var Arbejdsløsheden praktisk talt konstant, og andetsteds er der ikke en Sænkning i Procenten, der procentvis er saa stor som i Danmark. Man skulde dog paa dette Grundlag være noget betænkelig ved at forekaste denne Regering, at dens Evneløshed til at lede Landets Forhold er større end i hvert Fald andre Landes Regeringer.

Men maaske vil man sige som saa: Ja, men det kunde være, Resultatet kommer af, at en Række Medlemmer var gaaet ud af Arbejdsløhedskasserne, saa de havde færre nu. Men det modsatte er tværtimod Forholdet, Medlemsantallet i Arbejdsløhedskasserne, Tallet paa dem, der gaar ind i Beregningen, stiger med ca. 25 000 om Aaret i Øjeblikket. Det Antal, som ligger til Grund for Beregningen i 1932, er ca. 314 000 Personer, og i 1933 er det ca. 338 000 Personer. Altsaa, ud over det, som Arbejdsløshedstallet i Aar maatte være mindre end Arbejdsløshedstallet paa samme Tid i Fjor, ud over de Mennesker, som derigennem viser sig at være blevet bragt i Arbejde, maa man regne med et Tillæg paa yderligere op imod 25 000 som nytillkomne.

Dette vil altsaa sige, at det ikke alene er lykkedes her i Landet at bringe Arbejdsløsheden nedad, forudsat et konstant Arbejderantal, men at det desuden er lykkedes at bringe Beskæftigelse til hele Tilvæksten, trods dens ekstraordinære Størrelse.

Det viser sig da ogsaa, at medens man paa de 314 000 i 1932 havde et Antal tabte Arbejdsdage af 30 104 000, saa er Antallet af tabte Arbejdsdage i 1933 paa de 338 000 Arbejdere gaaet ned til 29 837 000, altsaa et mindre Antal tabte Arbejdsdage paa et større Antal Arbejdere.

Jeg har villet fremføre dette for at

visse, hvilke Strenge det er, der her slaas an, naar det siges, at der overhovedet intet Resultat er kommet af nogen af Bestræbelserne. Det er saa forkerkt som vel muligt. Jeg har ikke dermed sagt; at vi er naaet til rosenrøde Tilstande, jeg har ikke sagt, at det ikke vil være muligt at komme længere og at gøre mere, men jeg har dermed villet sige, at de Foranstaltninger, der er gennemført, har bragt relativt gode Resultater. Og vi kunde være naaet videre, hvis en modvillig Opposition ikke paa forskellige Punkter havde lagt sig hindrende i Vejen for en bedre Fordeling af Arbejdet, hvorom der er fremsat Forslag fra Regeringens Side.

Men trods alt dette er Arbejdsløsheden dog stadig saa ekstraordinær stor, og de Muligheder, der staar til Raadighed for Kommunerne, der i Forvejen er stærkt anspændt, med Hensyn til at overtage dem, hvis Arbejdsløshedsunderstøttelse paa forsikringsmæssigt Grundlag er udløbet eller vil komme til at udløbe, saa smaa, at det maa forekomme mig rigtigt, at et Forslag som det foreliggende er til Behandling i den danske Rigsdag. Og jeg skal uden nu at komme ind paa Enkeltheder i Forslagets Bestemmelser anbefale det til en hurtig og velvillig Behandling.

Aksel Larsen: Det synes at være Skik og Brug, at der ved Fremsættelsen af vigtige Kriselovforslag skal begaas et vist Hykleri. I dette Tilfælde er det ikke sket ved selve Lovforslagets Benævnelse, det hedder Forslag til Lov om midlertidig Udvidelse af Retten til Understøttelse fra statsanerkendte Arbejdsløhedskasser — det er altsaa ikke i dette Tilfælde saaledes som f. Eks. med Destruktionsordningen, der stadig væk i Strid med Loven om falsk Varebetegnelse kaldes Loven om Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød. Men har man ikke denne Gang gjort det i Lovforslagets Titel, har man i hvert Fald gjort det i Dagspressen, hvor man, navnlig i Regeringspressen, har raabt højt op om, at nu kommer Regeringen med et stort Forslag om Vinterhjælp til de arbejdsløse.

Jeg ved ikke, med hvilken Berettigelse man bruger denne Betegnelse i Dagspressen. Lovforslaget har ikke noget dermed at gøre. Ved Vinterhjælp forstaar man det, som Statsministeren vel i og for sig erkendte Berettigelsen af i sit Indlæg under Finanslovedebatten, nemlig at der ydes de arbejdsløse en større kontant Udbetaling, for at de kan klare visse presserende Udgifter til Beklædning, Møbler, Varme o. s. v. i Anledning